KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 92/2005

(2005. gada 19. janvāris),

ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1774/2002 attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanas vai izlietošanas līdzekļiem un groza tās VI pielikumu attiecībā uz biogāzes transformēšanu un kausētu tauku pārstrādi

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam [1], un jo īpaši tās 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu, 5. panta 2. punkta g) apakšpunktu, 6. panta 2. punkta i) apakšpunktu un 32. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 1774/2002 paredz noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanas un izlietošanas līdzekļiem. Turklāt tā paredz iespēju pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju apstiprināt dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanas un izlietošanas papildu līdzekļus.

(2) Zinātniskās vadības komiteja (ZVK) 2003. gada 10. un 11. aprīlī izsniedza atzinumu par sešām alternatīvām pārstrādes metodēm drošai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrādei un iznīcināšanai. Saskaņā ar šo atzinumu pieci procesi ir uzskatāmi par drošiem otrās un trešās kategorijas materiālu iznīcināšanai un/vai izlietošanai konkrētos apstākļos.

(3) ZVK 2003. gada 10. un 11. aprīlī izdeva galīgo atzinumu un ziņojumu par dzīvnieku atkritumu apstrādi, izmantojot augstu temperatūru un augsta spiediena bāzisko hidrolīzi, sniedzot norādes par iespējām izmantot bāzisko hidrolīzi un par riskiem attiecībā uz pirmās, otrās un trešās kategorijas materiālu iznīcināšanu.

(4) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EPNI) 2003. gada 26. un 27. novembrī izdeva atzinumu par augstspiediena hidrolīzes biogāzes (AHB) procesu, sniedzot norādes par iespējām izmantot šo procesu un par riskiem attiecībā uz pirmās kategorijas materiāla iznīcināšanu.

(5) Tādēļ par alternatīviem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu iznīcināšanas un/vai izlietošanas līdzekļiem līdztekus tām pārstrādes metodēm, kas jau paredzētas Regulā (EK) Nr. 1774/2002, saskaņā ar ZVK atzinumiem var apstiprināt piecus procesus. Tāpat ir lietderīgi izklāstīt minēto procesu izmantošanas nosacījumus.

(6) Komisija procesu apstiprināšanai dažiem no pieteikumu iesniedzējiem ir lūgusi iesniegt papildu informāciju attiecībā uz to procesu drošību pirmās kategorijas materiāla apstrādei un iznīcināšanai. Minētā informācija ir nosūtāma Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei attiecīgai izvērtēšanai.

(7) Līdz minētās izvērtēšanas pabeigšanai, ņemot vērā pašreizējos ZVK atzinumus par to, ka kausēti liellopu vai aitu tauki ir droši attiecībā uz TSE, jo īpaši tad, ja tie ir vārīti zem spiediena un izfiltrēti, lai iznīcinātu nešķīstošus piemaisījumus, vienu no procesiem, kura ietvaros dzīvnieku taukus pārstrādā biodīzeļdegvielā, ir lietderīgi arī apstiprināt, lai, ievērojot stingrus nosacījumus, tiktu apstrādāta un iznīcināta lielākā daļa pirmās kategorijas materiāla, izņemot visbīstamākos. Minētajā gadījumā ir skaidri jānosaka, ka apstrāde un iznīcināšana var ietvert bioenerģijas atgūšanu.

(8) Šādai alternatīvai līdzekļu apstiprināšanai un izmantošanai nevajadzētu skart citus piemērojamos ES tiesību aktus, jo īpaši tiesību aktus vides jomā, tāpēc ar šo regulu izveidotie izmantošanas nosacījumi, cik vien piemērojams, jāīsteno saskaņā ar 6. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 4. decembra Direktīvā 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu [2].

(9) Attiecībā uz procesiem, kas apstiprināti pirmās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrādei, kā pārraudzības pasākums, kas papildina pārstrādes parametru regulāro monitoringu, procesa iedarbīgums, kā arī tā drošība attiecībā uz dzīvnieku un cilvēku veselību ir jāpierāda kompetentajām iestādēm, katrā attiecīgajā dalībvalstī veicot testēšanu eksperimentālā iekārtā pirmos divus gadus pēc procesa ieviešanas.

(10) Apstiprinot pirmās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu transformēšanu, ir lietderīgi grozīt Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VI pielikuma II un III nodaļu.

(11) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

[1] OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 668/2004 (OV L 112, 19.4.2004., 1. lpp.).

[2] OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Pirmās kategorijas materiāla apstrāde un iznīcināšana

1. Ir apstiprināts I pielikumā noteiktais bāziskās hidrolīzes process un III pielikumā noteiktā biogāze, ko hidrolīzes rezultātā iegūst augsta spiediena apstākļos, un kompetentā iestāde tos var atļaut pirmās kategorijas materiāla apstrādes un iznīcināšanas veikšanai.

2. Ir apstiprināts IV pielikumā noteiktais biodīzeļdegvielas ražošanas process un kompetentā iestāde to var atļaut pirmās kategorijas materiāla apstrādes un iznīcināšanas veikšanai, izņemot materiālu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) ievilkumā.

Taču šai procesā var izmantot no dzīvniekiem iegūtu materiālu, kas minēts 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumā, ar noteikumu, ka:

a) dzīvnieki nonāvēšanas brīdī vēl nebija 24 mēnešus veci vai

b) dzīvnieki tika pakļauti laboratoriskai pārbaudei, lai noskaidrotu TSE esamību tajos, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 999/2001 [1], un pārbaudes bija negatīvas.

Turklāt kompetentā iestāde var atļaut šo procesu jebkuru pirmās kategorijas dzīvnieku tauku apstrādei un iznīcināšanai.

2. pants

Otrās vai trešās kategorijas materiāla apstrāde un izlietošana vai iznīcināšana

Ir apstiprināts attiecīgi I līdz V pielikumā minētais bāziskās hidrolīzes, augstspiediena apstākļos augstā temperatūrā veiktas hidrolīzes, augstspiediena apstākļos hidrolīzes rezultātā iegūtas biogāzes, biodīzeļdegvielas ražošanas un Brūka gazifikācijas process, un kompetentā iestāde tos var atļaut otrās vai trešās kategorijas materiāla apstrādes un izlietošanas vai iznīcināšanas veikšanai.

3. pants

I līdz V pielikumā noteikto procesu ieviešanas nosacījumi

Kompetentā iestāde apstiprina iekārtas, kurās izmanto vienu no I līdz V pielikumā minētajiem procesiem, pēc tam, kad tā ir atļāvusi šo procesu, ja iekārta atbilst attiecīgajā pielikumā dotajām tehniskajām specifikācijām un parametriem, kā arī Regulā (EK) Nr. 1774/2002 paredzētajiem nosacījumiem, izņemot tehniskās specifikācijas un parametrus, kas minētajā regulā paredzēti citiem procesiem. Šai nolūkā par iekārtu atbildīgā persona pierāda kompetentajai iestādei, ka ir ievērotas visas tehniskās specifikācijas un parametri, kas noteikti attiecīgajā pielikumā.

4. pants

Iegūto materiālu iezīmēšana un turpmākā iznīcināšana vai izlietošana

1. Iegūtos materiālus ja tas ir tehniski iespējams, paliekoši iezīmē ar smaržu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VI pielikuma I nodaļas 8. punktu.

Taču tad, ja apstrādājamie blakusprodukti ir vienīgi trešās kategorijas materiāls un ja iegūtie materiāli nav paredzēti iznīcināšanai atkritumu veidā, šāda iezīmēšana nav nepieciešama.

2. Materiālus, kas iegūti, apstrādājot pirmās kategorijas materiālu, iznīcina kā atkritumus, izmantojot:

a) sadedzināšanu vai līdzsadedzināšanu saskaņā ar noteikumiem Direktīvā 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu;

b) apglabāšanu poligonā, kas apstiprināts saskaņā ar Padomes Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem [2], vai

c) turpmāko transformēšanu biogāzes iekārtā un fermentācijas atlieku iznīcināšanu, kā paredzēts a) vai b) punktā.

3. Materiālus, kas iegūti, apstrādājot otrās vai trešās kategorijas materiālu:

a) iznīcina kā atkritumus, kā noteikts 2. punktā;

b) turpmāk pārstrādā tauku derivātos Regulas (EK) Nr. 1774/2002 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkumā minētajai izlietošanai, iepriekš neizmantojot pirmo līdz piekto pārstrādes metodi, vai

c) izlieto, transformē vai tieši iznīcina, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1774/2002 5. panta 2. punkta c) apakšpunkta i), ii) un iii) ievilkumā, iepriekš neizmantojot pirmo pārstrādes metodi.

4. Jebkurus ražošanas procesā iegūtus atkritumus, piemēram, nosēdumus, filtru saturu, pelnus un fermentācijas atliekas, iznīcina atbilstoši 2. punkta a) vai b) apakšpuktā noteiktajam.

[1] OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.

[2] OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.

5. pants

Sākotnējās ieviešanas papildu pārraudzība

1. Šādus noteikumus piemēro pirmos divus gadus, kad katrā dalībvalstī tiek ieviesti šādi dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrādes procesi, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. pantā:

a) bāziskā hidrolīze, kā noteikts I pielikumā;

b) biogāze, kas hidrolīzes rezultātā iegūta augsta spiediena apstākļos, kā noteikts III pielikumā, un

c) biodīzeļdegvielas ražošana, kā noteikts IV pielikumā.

2. Procesa operators vai piegādātājs izstrādā eksperimentālu iekārtu katrā dalībvalstī, kurā vismaz ik gadu tiek veiktas pārbaudes, lai atkārtoti apstiprinātu procesa iedarbīgumu uz dzīvnieku un cilvēku veselību.

3. Kompetentā iestāde nodrošina, lai:

a) eksperimentālajā iekārtā atbilstošas pārbaudes tiktu piemērotas pārstrādes posmos iegūtajiem materiāliem, piemēram, šķidrajām un cietajām atliekām, kā arī jebkurai šai procesā iegūtai gāzei, un

b) eksperimentālās iekārtas oficiālajā kontrolē tiktu iekļauta arī iekārtas ikmēneša pārbaude, kā arī izmantoto pārstrādes parametru un nosacījumu pārbaude.

Šais divos gados katra gada beigās kompetentā iestāde ziņo Komisijai par pārraudzības rezultātiem un par visām praktiska rakstura darbības problēmām, kas radušās.

6. pants

Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VI pielikuma grozīšana

Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VI pielikuma II un III nodaļu groza šādi:

1) II nodaļas B.4 punkta beigās pievieno šādu teikumu:

"Tomēr materiālus, kas iegūti no pirmās kategorijas materiāla pārstrādes, var transformēt biogāzes iekārtā ar noteikumu, ka pārstrāde tika veikta, izmantojot alternatīvu metodi, kas apstiprināta saskaņā ar 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu, un, ja vien nav norādīts citādi, biogāzes ražošana ir daļa no šās alternatīvās metodes, un iegūto materiālu iznīcina saskaņā ar alternatīvajai metodei paredzētajiem nosacījumiem."

2) III nodaļas beigās pievieno šādu teikumu:

"Tomēr turpmākai to dzīvnieku tauku pārstrādei, kas iegūti no pirmās kategorijas materiāla, var izmantot citus procesus ar noteikumu, ka šie procesi ir apstiprināti kā alternatīva metode saskaņā ar 4. panta 2. punkta e) apakšpunktu."

7. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro ne vēlāk kā no 2005. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 19. janvārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

I PIELIKUMS

BĀZISKĀS HIDROLĪZES PROCESS

1. Bāziskā hidrolīze ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrāde šādos apstākļos:

   a) izmanto tādu daudzumu nātrija hidroksīda (NaOH) vai kālija hidroksīda (KOH) šķīduma (vai tā kombinācijas), kas nodrošina aptuvenu molāro atbilstību fermentējamo dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu svaram, veidam un sastāvam.

      Gadījumā, ja dzīvnieku izcelsmes blakusproduktos ir augsts tauku saturs, kas neitralizē bāzi, pievienoto bāzi pielāgo materiāla esošajam tauku saturam;

   b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un sārmu maisījumu karsē tik ilgi, līdz temperatūra centrā ir vismaz 150 °C pie (absolūtā) spiediena vismaz 4 bāri vismaz:

      i) nepārtraukti trīs stundas;

      ii) nepārtraukti sešas stundas, apstrādājot Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) ievilkumā minētos dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus. No dzīvniekiem iegūtu materiālu, kas minēts 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumā, tomēr var pārstrādāt saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunkta i) ievilkumu ar noteikumu, ka:

         — nonāvēšanas brīdī dzīvnieki vēl nebija 24 mēnešus veci vai

         — tie bija pakļauti laboratoriskai pārbaudei, lai noteiktu TSE esamību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 999/2001, un pārbaudes rezultāts bija negatīvs, vai

      iii) nepārtraukti vienu stundu, ja dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti sastāv tikai no zivju vai mājputnu materiāla;

   c) procesu veic vienā partijā un traukā esošo materiālu nepārtraukti maisa, un

   d) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus var apstrādāt tādā veidā, lai vienlaikus tiktu ievērotas prasības attiecībā uz laiku, temperatūru un spiedienu.

2. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus ievieto tērauda sakausējuma tvertnē. Nosvērto daudzumu sārma pievieno cietā veidā vai arī kā 1. punkta a) apakšpunktā minēto šķīdumu. Trauku noslēdz un tā saturu karsē saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktā minēto. Fiziskā enerģija, ko ģenerē nepārtraukta sūknēšana, nemitīgi pārvieto traukā esošo šķidro materiālu, tādējādi veicinot fermentācijas procesu tik ilgi, līdz audi izšķīst un kauli un zobi kļūst mīksti.

3. Pēc iepriekš aprakstītās apstrādes pabeigšanas iegūtos materiālus biogāzes iekārtā var pārveidot ar noteikumu, ka:

   a) Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētā materiāla un no tā iegūtu produktu pārveidošana notiek tai pašā objektā un noslēgtā sistēmā, kur norit iepriekš 1. un 2. punktā minētais process;

   b) ir uzstādīta atbilstoša gāzes attīrīšanas sistēma, lai izslēgtu biogāzes piesārņošanu ar proteīnu atliekām;

   c) biogāze ātri sadeg vismaz 900 °C temperatūrā, kam seko ātra atdzišana (rūdīšana).

II PIELIKUMS

HIDROLĪZES PROCESS AUGSTĀ TEMPERATŪRĀ UN AUGSTA SPIEDIENA APSTĀKĻOS

1) Hidrolīzes process augstā temperatūrā un augsta spiediena apstākļos ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrāde šādos apstākļos:

   a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus karsē vismaz līdz 180 °C temperatūrai vismaz 40 minūtes bez pārtraukuma pie (absolūtā) spiediena vismaz 12 bāri, karsēšanā tvaiku netieši virzot uz biolītisko reaktoru;

   b) procesu veic vienā partijā un traukā esošo materiālu nepārtraukti maisa, un

   c) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus apstrādā tādā veidā, lai vienlaikus tiktu ievērotas prasības attiecībā uz laiku, temperatūru un spiedienu.

2) Tehnoloģijas pamatā ir augstas temperatūras augsta spiediena tvaika reaktors. Šāda paaugstināta spiediena apstākļos un augstā temperatūrā rodas hidrolīze, kas organiskā materiāla garās virknes molekulas sadala mazākās daļiņās.

   Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ieskaitot veselus dzīvnieku liemeņus, ievieto traukā ("biolītiskajā reaktorā"). Trauku noslēdz un tā saturu karsē saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktā minēto. Atūdeņošanas ciklā ūdens tvaiki kondensējas un tos var izmantot citos nolūkos vai arī izlaist. Katrs cikls vienā reaktorā ilgst aptuveni 4 stundas.

III PIELIKUMS

BIOGĀZES PROCESS HIDROLĪZES REZULTĀTĀ AUGSTA SPIEDIENA APSTĀKĻOS

1. Biogāzes iegūšana hidrolīzes rezultātā augsta spiediena apstākļos ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrāde šādos apstākļos:

   a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus vispirms apstrādā pārstrādes iekārtā, kas apstiprināta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002, izmantojot pirmo pārstrādes metodi;

   b) pēc minētā procesa pabeigšanas attaukotos materiālus vismaz 20 minūtes apstrādā vismaz 220 °C pie (absolūtā) spiediena vismaz 25 bāri, karsējot divos posmos – vispirms tiešā veidā, iesmidzinot tvaiku, un pēc tam netiešā veidā koaksiālā siltummainī;

   c) šo procesu veic vienā partijā vai nepārtrauktas sistēmas veidā, un materiālu nepārtraukti maisa;

   d) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus apstrādā tādā veidā, lai vienlaikus tiktu ievērotas prasības attiecībā uz laiku, temperatūru un spiedienu, un

   e) iegūtais materiāls pēc tam tiek sajaukts ar ūdeni un anaerobos apstākļos biogāzes reaktorā fermentēts (biogāzes transformēšana).

2. Apstrādājot pirmās kategorijas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus,

   a) viss process notiek slēgtā sistēmā vienā un tai pašā objektā;

   b) šāda procesa rezultātā iegūtā biogāze tai pašā objektā ne mazāk kā 900 °C temperatūrā ātri sadeg, kam seko ātra atdzišana ("rūdīšana"), un ir uzstādīta attīrīšanas sistēma, lai nepieļautu biogāzes piesārņošanu ar proteīnu atliekām vai gāzēm, kas iegūtas no sadegšanas.

3. Process ir izstrādāts, lai apstrādātu materiālu, kas ar pirmās pārstrādes metodes palīdzību ir iegūts tradicionālā kausēšanas iekārtā. Šo materiālu apstrādā saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, pēc tam sajauc ar ūdeni un pakļauj fermentācijai, izmantojot biogāzi.

IV PIELIKUMS

BIODĪZEĻDEGVIELAS RAŽOŠANAS PROCESS

1. Biodīzeļdegvielas ražošana ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu tauku daļiņu (dzīvnieku tauku) apstrāde šādos apstākļos:

   a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu tauku daļiņas vispirms apstrādā, izmantojot:

      i) pirmo pārstrādes metodi, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1774/2002 V pielikuma III nodaļā, ja izmanto pirmās vai otrās kategorijas materiālus, un

      ii) jebkuru no pirmās līdz piektajai pārstrādes metodei vai septīto pārstrādes metodi, vai gadījumā, ja materiāls ir iegūts no zivs, tad sesto pārstrādes metodi, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1774/2002 V pielikuma III nodaļā, ja izmanto trešās kategorijas materiālus;

   b) no apstrādātajiem taukiem atdala olbaltumvielas, un nešķīstošos piemaisījumus iznīcina tā, lai to līmenis nepārsniegtu 0,15 % no svara, bet pēc tam pakļauj esterificēšanai un pāresterificēšanai. Esterificēšana tomēr nav vajadzīga pārstrādātiem trešās kategorijas taukiem. Esterificēšanas veikšanai pH līmeni samazina tiktāl, lai tas būtu mazāks par 1, pievienojot sērskābi (H_2SO_4; 1,2–2 molārs) vai kādu līdzvērtīgu skābi, un maisījumu divas stundas karsē līdz 72 °C, šai laikā to intensīvi maisot. Pāresterificēšanu veic, pH līmeni vismaz 15 līdz 30 minūtes paaugstinot līdz apmēram 14 ar 15 % kālija hidroksīda (KOH; 1–3 molārs) vai kādas līdzvērtīgas bāzes palīdzību 35 °C līdz 50 °C temperatūrā. Pāresterificēšanu iepriekš aprakstītajos apstākļos veic divas reizes, izmantojot jaunu bāzes šķīdumu. Minētajam procesam seko produktu attīrīšana, ieskaitot vakumdestilēšanu 150 °C temperatūrā, tādējādi iegūstot biodīzeļdegvielu;

   c) biodīzeļdegvielas gadījumā, kas iegūta, apstrādājot pirmās kategorijas materiālu, jāuzstāda atbilstoša gāzes attīrīšanas sistēma, lai nepieļautu iespējamo nedegošo proteīnu atlieku emisiju, biodīzeļdegvielai sadegot.

2. Dzīvnieku taukus pārstrādā tā, lai iegūtu biodīzeļdegvielu, ko veido taukskābju metilesteri. To panāk, taukus pakļaujot esterificēšanai un/vai pāresterificēšanai. Pēc tam veic produktu attīrīšanu, ieskaitot vakumdestilēšanu, kā rezultātā iegūst biodīzeļdegvielu, ko izmanto kā kurināmo sadedzināšanai.

V PIELIKUMS

BRŪKA GAZIFIKĀCIJAS PROCESS

1) Brūka gazifikācijas process ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu apstrāde šādos apstākļos:

   a) ar dabasgāzes palīdzību sasilda pēcdedzes kameru;

   b) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus ievieto gazifikatora galvenajā kamerā un aizver durtiņas. Galvenajā kamerā nav degļu, tā vietā to karsē, kondukcijas veidā pievadot karstumu no atkritumu sadedzināšanas ierīces, kas novietota zem galvenās kameras. Vienīgais gaiss, kas tiek atļauts galvenajā kamerā, iekļūst caur trīs ieejas vārstiem, kas piestiprināti pie galvenajām durtiņām, lai veicinātu procesa iedarbīgumu;

   c) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus pārtvaicē saliktos ogļūdeņražos un iegūtās gāzes caur šauru atveri aizmugurējās sienas augšpusē aizplūst no galvenās kameras uz sajaukšanas un krekinga zonām, kur tās tiek sadalītas tās veidojošos elementos. Visbeidzot gāzes ieplūst izdepēcdedzes kamerā, kur tās tiek sadedzinātas deglī, ko aizdedzina ar dabasgāzes liesmas palīdzību, klātesot pāri palikušajam gaisam;

   d) katrai procesā izmantojamajai iekārtai ir divi degļi un divi gaisa palīgventilatori, lai tos izmantotu kā rezerves risinājumu, ja deglis vai ventilators nedarbojas. Palīgkamera ir izstrādāta, lai iegūtu minimālu ekspozīcijas laiku divu sekunžu garumā vismaz 950 °C temperatūrā visos sadegšanas apstākļos;

   e) izplūstot no palīgkameras, izplūdes gāzes iziet caur pie skursteņa pamatnes novietotu barometrisku slāpētāju, kas tās atdzesē un atšķaida ar apkārtesošo gaisu, galvenajā kamerā un palīgkamerā saglabājot nemainīgu spiedienu;

   f) process tiek veikts diennakts laikā, ietverot ielādi, pārstrādi, atdzesēšanu un pelnu izņemšanu. Cikla beigās atlikušos pelnus no galvenās kameras izņem, izmantojot vakumekstrakcijas sistēmu pievienotajos maisos, kurus pēc tam cieši noslēdz pirms izvešanas no objekta iznīcināšanai.

2) Procesā izmanto oksidāciju augstā temperatūrā ar lieko skābekli, lai organiskās vielas oksidētu līdz CO_2, NO_2 un H_2O. Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem izmanto procesu ar pagarinātu ekspozīcijas laiku līdz apmēram 24 stundām. Karstuma avots ir palīgkamera, kas tiek kurināta ar dabasgāzi un kas atrodas zem galvenās kameras (kurā ievieto pārstrādājamos audus). Gāzes, ko iegūst oksidācijas procesā, ieplūst palīgkamerā, kur tās tiek tālāk oksidētas. Gāzes plūsmai ir minimāls ekspozīcijas laiks divu sekunžu garumā ieteicamajā temperatūrā 950 °C. Pēc tam tās izplūst caur barometrisko slāpētāju, kur tās sajaucas ar apkārtesošo gaisu.

3) Citu tādu materiālu gazificēšana, kas nav dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, nav atļauta.